

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-65.

Mai számunk főbb közleményei: Vezérleltek: Füge a zsebben. Szülődások a román gör. kel. egyház kebelében.

strukcionális rugdalózás is. Egyáltalán nem hisznek ilyen lehetőségben, és ennek legfőbb okát nagyon érthetően megjelölte választói előtt az imént Barmen-

Ausztriában valamennyien látnak és tudnak egyebet is, a mi közelebb jár a valósághoz. Ők tudják jól, hogy a magunkról hirtetett erőszakos önzés mögött épen a szégyenletes megaplulás rejtezik.

Bécsi tudósítók késő éjjel a következőket táviratozza: Ma este politikai körökben azt híresztelték, hogy miután a két kormány közt az ellenlélek kiegyenlíthetetlennek s aligha fogják azokat a budapesti tárgyalásokon áthidalhatni, úgy az osztrák, mint a magyar kormány is elhatározta, hogy ha az alkudozások véglegesen meghiúsulnak, akkor a felségnek leadják lemondásukat.

azonban teljesen reménytelen és hiábavaló erőködés. Szóval, mennél közelebb jutunk a választásokhoz, annál inkább nyilvánvaló lesz, hogy a néppárt vesztli a lába alól a talajt s ma már csakis a nemzetiségi vidékeken számítat sike- rekre. Azoknak a meséknek, hogy a néppárt számban teljesen megszaporodva kerül vissza a választások után a parlamentbe, ma már senki sem ül fel.

Füge a zsebben.

Oh nem az osztrákok mutatják ezt a zsebbeli fűgét, a mikor a gazdasági együttélés feltételeit kívánják nekünk előírni. Az osztrákok hősiesége egészen más természetű. Ők elég bátrak hittel is megfenygetni az ellenfelet, ha látják, hogy kezénlábán megköltözve mozdulni sem tud.

Nincs mit csodálkozni az osztrákok szemtelen követelésén. Inkább mérlegeljék az ő erejüket, az ő akaratukat, az ő segédeszközeiket. Körber miniszterelnök az iparosok gyűlésén mondott nagy beszédben védekezett ama szemrehányás ellen, hogy a mikor a közös gazdasági munkára hívja fel a reichsrath pártját és így a katarja lefejevrezni az obstrukciós szenvedélyeket: ezzel a politikai önzéret eltoppítására törekszik.

A 48-as néppárt. Megemlékeztünk a ma-nap arról a proklamációról, a melyet az országos 48-as néppárt vezetősége adott közre, s a mely nyilvánvalóan arra irányul, hogy 48-as érzelmi emberek esetleg könnyebben félrevezessen a néppárti akolba tereljen. Hogy kikből áll ez a vezetőség, azt akkor még titokban tartották, de mi már akkor megirtuk, hogy az egész párt Lapsenyből és Markos Gyula néppárti papból áll.

A néppárti kudarcra. Akárhogy erőlködik is a néppárt, a székelek sehogyse hajlandók a pártért lelkesedni, a mint hogy egy józan eszű magyar emberek számára kissé bajos is. A multkor kudarc dacára a néppárt tudvalevőleg újabb kísérletet tett a Székelyföldön, hogy meggyőzze a maga eszméinek dicső voltáról a választópolgárokat, de az kísérlete is kudarcra vezetett.

A trónörökös nyilatkozata Ausztriában. Bécsi tudósítók jelentik, hogy az osztrák kormány a reichsrathban elő fogja terjesztani tudomásul vétel céljából Ferencz Ferdinánd főherceg nyilatkozatát. Az osztrák kormány részben ugyanolyan eljárás követ, mint a hogy történt 1864-ben Miksa császár nyilatkozatával.

Elfermedünk rá mindnyájan! Igen, de tessék megmagyarázni, hogyan eshetik az, hogy az osztrák politikai élet jelentős tényezői most is zsaroló pretenziókkal lépnek fel és a hódító fölny hangján gondolják a velünk való alku menetét irányozhatni? Sol' se beszéljünk vak elképzelésekről, közönséges eszeszvetésekről: A mikor különböző nemzetek életbevágó anyagi érdekeiket kívánják egymással békésen rendezni, örült képzeletnek kísértése nem fér hozzájuk. Ha az egyik nemzet ilyenkor a parancsoló felsőbbég tónusát használja a másikkal szemben, annak bizonyosan van arányos lélektani oka és a dolgok realitásában rejlő gyökere.

Budapest, november 2. A képviselőház hoinap délelőtt 10 órákor ülést tart és folytatja a trónörökös ünnepélyes nyilatkozatának bevizsgálását. A boszniai vasutak. Bécsből táviratozza tudósítók, hogy a kormány tagjai ma délután dr. Körber miniszterelnök előlétele alatt tanácskozást tartottak. A Neus Wiener Tagblatt hoinapi számában az osztrák minisztertanácsal kapcsolatban a következőket jelentik: Hoinap és hoinapután folytatni fogják a közös miniszteri tanácskozásokat a boszniai vasutak tárgyában Budapestben. A magyar miniszter, a kik már többször voltak Bécsben a boszniai vasutak építés kérdésének megbeszélésére, most a magyar képviselőház ülései miatt nem távozhatnak Budapestre, ezért utaznak a közös miniszterek az eddig tartott közös miniszteri tanácskozás óta sem sikerült a két kormány közt levő ellentéteket egyenliten a boszniai vasutalézat kiépítése tárgyában s előreláthatólag ezután sem fogják egykönnyen összeegyeztetni a fontos gazdasági érdekek érvényesítése során felmerült évi differenciákat.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

Ha Firenze városa most Cellini születésének negy századik évfordulóját a nagyokat meltan megillető elismeréssel ünnepele: ennek az ünneplésnek egy része, és pedig nem is a kisebb része, minden bizonynyal az írói illetve. Eit elmondhatjuk, a nélkül, hogy a művész érdemein nagyobb esorbát ejtenénk.

A kis boszorka. FRANCZIA REGÉNY. 30 Irtá: JEAN RAMEAU. MASODIK RÉSZ. A valóság. Itt ebédülök, csibéségek — szólt a férje. Nem akartalak leforasztani a table d'hotéhoz. — Jaj, he jól tetted! ... Nincs egy adószedő valamelyik szegletben? Sem tanyai levelhordó? Akkor hát ölelj meg, még pedig amugy igazában! Pascal fél hétkor tálataltott. Mélanie farkaséltvágygyal evett. — Jaj, he jól tetted! Jaj, he jól tetted! — ismételtette tele szájjal, boldogságot sugárzó szemekkel. — Mondd csak, ilyenek a vendéglői külön éttermeké? — Körülbelöl. — Csakhogy ott, ugy gondolom, nem kell csipkednünk a gavallérunkat. En pedig, ha itt nem csipkednénk, elaludnál a tányérod mellett. ... Oh, Pascal, mutasd hát egy kissé, mintha mulnáló; no, had látom! Pascal azonban öt percetzel egy negyed nyolcz előtt elővette oráját és hirtelen fölállt. — Teringette! A titkárom már egy fertály óra óta vár! — Hogyan! Te elmegy? — El, drágám! ... Jó éjt! A viszontlátásig, hoinap! — Mit mondasz? ... Hoinap? ... Nem látalak hoinap előtt? — Nem, kincsem, lehetetlen! — Oh, Pascal! ... En, a ki reméltem. ... Isteneim, isteneim! ... No, edes Nanie, légy okos. Annyi a dolgom, hogy a fejemet sem tudom, hol van. Nem akarod, hogy elbukjam, ugy-e? Ót óra előtt nem fekszem le.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

Benvenuto Cellini. A firenzei ünnepélyek alkalmából. Irtá: Szana Tamás. A Medicek híres városa tegnap ünnepelte Benvenuto Cellini születésének negy századik évfordulóját. Ünnepelte nagy külső fényvel s egyuttal az olasz vért jellemző igaz fölvezüléssel. És Firenze nagyon helyesen tette, ha halásan emlékezett meg nagy fiáról, mert kevés ember szolgált rá annyira szülővárosának elismerésére, mint Cellini, ez az olasz faj jó és rossz tulajdonságival egyaránt gazdagon fölruházott művész. Az ő neve, bár elég különben a kóborlások láncolata vala, annyira össze van forrva szülővárosával, hogy Firenze régebb szűk utcái közt andaloga minden pillanatban járjuk, mikor bukkann elénk valamelyik kapujából s mint kapják le előtte hódolatlelősen fűveket honfitársai, kik nagy tiszteletben tartották kiváló tehetségét s rettegtek minden bojárnyra kész, lobbenékony természetétől. A Ponte Vecchio, a Piazza della Signoria, a mauzoleumokban mindenütt a Cellini emlékeit találjuk, s ha angol ladykat látunk, kik egy-egy utca sarkán utikönyveket lapozgatják, bizonyosak lehetünk abban, hogy olyan helyet keresnek, melyet önlelőrajzban ez a nagy művész tett örökké emlékeztetés. Talán a Via de' Banchi-t, a Por S. Mariát, vagy a Via de' Martelli-t, melyek, mint kalandjainak színterei, oly gyakran szerepelnek irásaiban. Mert való igaz, hogy Cellini többben ismerik önlelőrajza, mint a világban szerte szét szórt alkotásai után.

